

LUDAS MATYI

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, oct. 25. 1868. 43. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

A nemzeti szinház celebritásainak arczkép albuma.

III.

A nemzeti szinháznak egy Sas Istvánja és egy Friczije van, de ez a két személy tulajdonképen csak egy egyén éspedig Szigeti, de nem a junior, hanem Józsi a senior.

Midőn a nemzeti szinházhoz bejutott, erővel szerelmes szerepeket játszattak vele, mert az igazi Romeó akkor is oly ritka madár volt, mint jelenben.

Ő azonban legszerelmesebb hasába . . . jól szeret enni s igy jobban jobban kezd

IV.

E deli férfiban van szerencsénk bemutatni Thália templomának első szerelmesét s cothurnusos szindarabok eredeti személyesitőjét. Tüzes és lélekből szinész, minők lehettek hajdanában a coulissen-reiserek.

Csikófogát régen elvetette, azonban se baj, mert ő még elég délczegen tartja magát, s egyiránt hódit jobbra balra . . nem a politikában — hanem a szép asszonyok közt.

Vidéki szerepléseiben a szerencse fia!

foglalni azon tért, melyre hivatva van . . . az apák szerepét.

Daczára, hogy a legjobb szinészek egyike, szerepeit rendesen a sugó után mondja, s játék közben gyakrabban lekiált az alvilág e lakójához: „hangosabban az első szót."

A szinmü irással végkép felhagyott, mert valamint a tanuláshoz, ugy a firkáláshoz sem érez már kedvet.

Különben conservatoriumi tanár, s ezt a kényelmes állást is azért vállalta el csupán: hogy „egy kis mellék keresete" legyen.

Igy ő mit sem szeret már tenni véralkotásánál fogva is, — de a mit mások tesznek, azokban ezer meg ezer gáncsot talál.

E kis jellemrajzot sem fogja gáncsolás nélkül hagyni . . . mindennek daczára éltesse őt az isten a szinmüvészet hasznára sok ideig.

ő keres legtöbb s hoz haza legkevesebb bankót, mert azt tartja:

„Ez a világ ugy sem sok . . .
Használják az okosok."

A barátság élete s e jó tulajdonáért mindenütt szeretik és szivesen látják. De mint mindenkinek, ugy neki is akad olyan hibája, mit ha elhagy . . kárát so se vallja.

E hiba pedig abban áll, hogy ha vidéken vendégszerepel és nagy közönséget nem csinál . . a szintársulat elött a közönséget, a közönség előtt pedig a szintársulatot hordja le.

De van beestülni való is benne elég: p. o. a frakkot mint afféle tőről vágott magyar, egy szikrát sem kedvelli s ez a ruha darab még a szinpadon sem áll neki olyan jól, mint Don Caesar de Bazánban a sárga csizma!

Legfőbb érdeme pedig, hogy jó hazafi! vig czimbora! s tetötől talpig becsületes fiu! a mi Lendvay Marczink! e pedig nem csekélység ebben a quótás világban.

Kiáltó szó

(a sokféle ellenzékhez.)

Pályamü.

Fel . . . hazámnak jó vitézi!
Legyen köztünk égi béke,
Ez a magyar talizmánja . .
S minden népnek legszebb éke.

Két táborban állunk szemben,
Az egyik **jobb**, **bal** a másik,
Vágtatna az egyik tábor,
De a másik mindég ásit.

Fegyverünk a jog hatalma,
Harczolhatunk szivvel észszel —
Nem hull a vér, csak tinta foly,
S a csatában egy sem vész el.

Őseink ha pártra keltek —
Fölpattantak szilaj lóra,
Égett a hon tüzben, lángban,
Soknak eljött a végóra.

Pártra keltünk mi is szörnyen,
Ámde harczunk még se véres —
Zászlónk egy egy ujság lapja . .
S lám! ma már a toll is éles.

A nép szive **bal** felül van,
A hatalom **jobb** kezében . .
Jobb-ra járjon? **bal**-ra nézzen?
Épen az forr most eszében.

A jobboldal bár furfangos —
Egyetértő ravasz tábor,
De ne menjünk ö utánna . . .
Mert nem halad, nagyon jámbor.

Fegyverét a negyvennyolczat . .
Elsö szóra már lerakta,
Egy kis konczért. olcsó kosztért
Jogainkat mind feladta.

Vezére is öreg legény . . .
Tiszteséges vén generál!
„Mindennap egy nótát feled"
S kapitulál vagy reterál.

A bal-oldal szivvel észszel . .
A **nép**ért küzd magad láthad,
Csak az a baj, a hány tisztje . . .
Mindegyik másfelé vágtat.

Mindég **szélrül** jár az egyik,
Mig a másik megy **középen,**
És az ügy, a szent ügy köztük,
Mindég félre bukik szépen.

Mindenik hős, mindenik küzd,
Mindenik a jót akarja . . .
De karöltve nem bir járni —
Hanem inkább egymást marja.

Egyesülnénk valahára , , ,
A szétvonás szörnyü átok!
Egyesülve szivvel észszel —
Szép diadal várna rátok.

Negyvennyolcz a kedves halott,
Hamvaiból föltámadna:
Lobogónkkal büszkélkednék
Buda várnak ősi orma.

Mig igy a jobboldal mondja:
„A baloldal balga s kába,
Azért miénk a hatalom“
S bele nevet a markába!!!

KONDOR MARCZI.

Eredeti levelek.

LXXIX.

Kedves komám! Matyi!

Hát csak regrutáznak erősen, viszik a leginyt katonának, hogy védelmezze a nimet plundráját, essen bele a kolera!

Szipen vagyunk ecsém a 48-ik szabadsággal, bezzeg meglütték a jobboldalon a magyar önállóságot . . a ki felmarkolta!

Hallom aztán, hogy a nagyságos urak kihirdették, hogy a ki muszka bagariának akarja a börit kicsáváztatni, hát megvásárolják öt hat száz forintjával? Az árgyérussát még ugyan olcsó lett a magyar ember, hogy ugy licitálják az árát, mint a marhahúsnak.

Hejj öcsém! csak hunczut a világ, a ki angyala van, tudod mikor olyan nagy hühóval mondogatták, hogy a sor alól nem szabad kiváltani magát senkinek, oszt itt van la, kitalálták már a módját, mert hát egy marok rongyos bankóval megveszik a szeginy leginyt, oszt elhajtják a vágó hidra mint az ökröt. Na de hát van cserepárnak való elig, jut is marad is — a ki bérbe adja a börit . . hát nem az övé a.

Hanem pajtás! ugyan megtudnád e nekem mondani, hogy mi a fekiér prézsmitálnak, rüpiratoznak annyit a felett a fa felett, a mit Lónyay uram a bécsi nimeteknek gseftelt el? sose törödném én véle olyan nagyon, bár csak 49-ben és 50-ben is a nimet részire termett vóna az a tömösvári erdő; de láttad pajtás! hogy akkor bezzeg a nimet adta akasztófának, annak a sok derék magyar hősnek. Teremtüttse legokosabban tett volna Lónyai nagysága, ha szenet égettetett volna belőle, ugy is van most az országban elég czigány, a ki megvenné.

Ni pajtás! azt hallom, hogy most olyan törvinyt akarnak Deák uramék fábrikálni, a melynél fogva a képviselöket 5 esztendöre szegödtetik be? dejsz ebalelke törvénye még csak a kék, hogy ilyet aptáljanak, hiszen ha öt esztendő alatt is folytonosan ugy akarják boldogitani a nimetet, s annyit akarnak ajándékozgatni neki, mint most három év alatt: akkor pajtás! még azt is megérjük, hogy a nimet maga betiltja, hogy ne legyen több országgyülés, mert utoljára még Deák uramat is oda adná neki a majoritás . . aztán a se lenne, a kit a nimet azután bolonditani tudna.

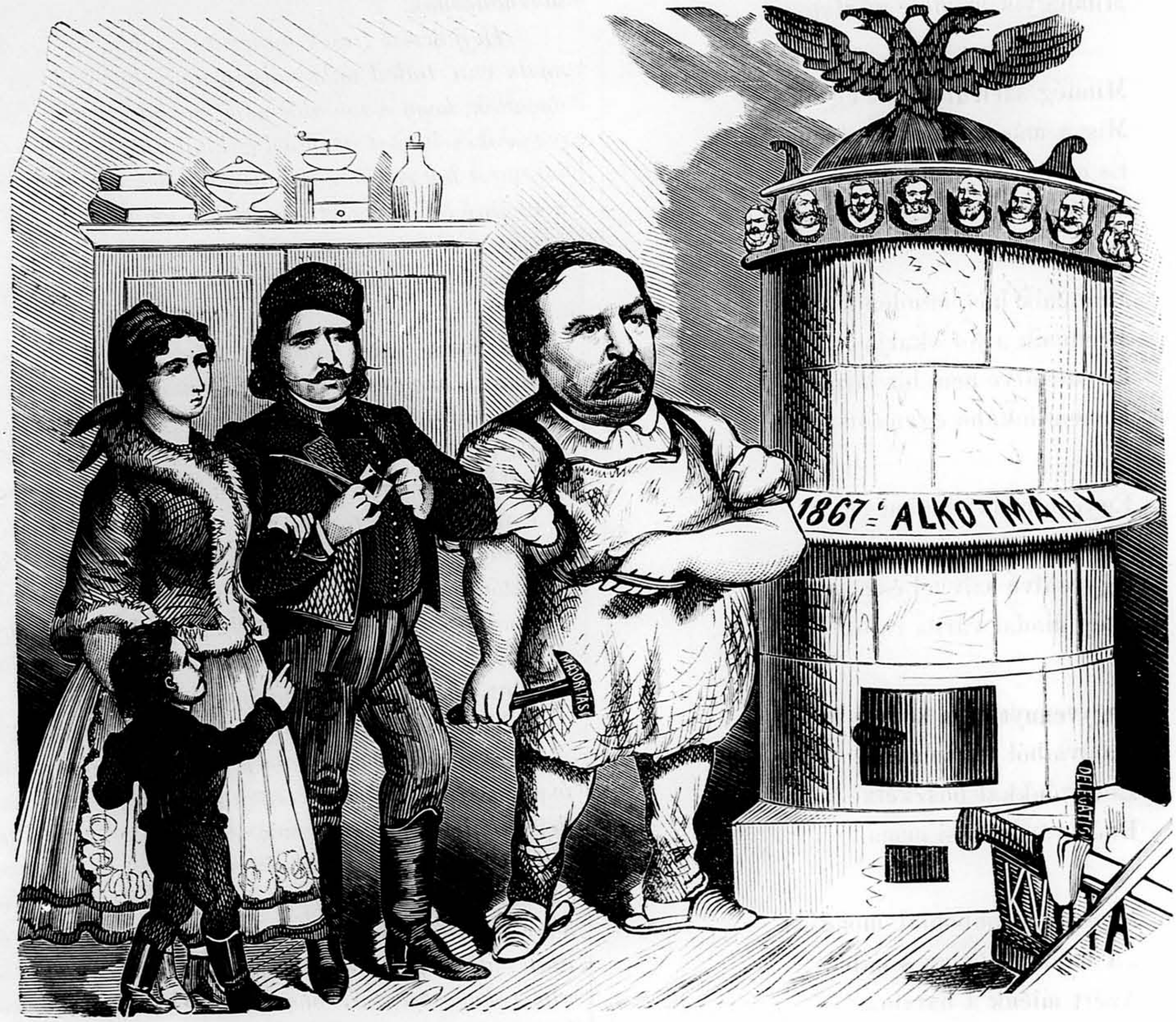
Nem öt évben ecsém, de minden héten kék nálunk egy kis mustra, mert mindennap el el selejtesedik egy kettő, oszt olyanoknak jó volna megmutatni, hogy merre visz az út hazafelé.

Köszöntetem azt a jó becsületes szomszédodat Böszörményit, téged pedig az isten áldjon meg ides czimborám! azt kivánja

Karakán Marczi,
gulyásbojtár.

Egy régi adoma

I

Gölöncsér : No atyafiak! fixumfertig a kályha, igaz hogy derága, de legalább diszes s oly erősen öszveraktam, hogy még a hetvenhetedik unokáitok sem érik meg ledöltét, most már csak fizessétek ki az árát.

Csepű-telegráf.

Madrid oct. 20. Az innen kivert jezsuiták Budapesten akarnak megtelepülni, ennélfogva indigenatust fognak kérni a Deákpárttól, mely a polgári házasságot ad graecas calendas elnapolta.

Róma oct. 21. Ma szent Péter templomában annak örömére, hogy a magyar országgyülés a szent széket továbbra is fenntartotta, nagyszerü te Deum tartatott, melyen ő szentsége a pápa pontificált.

Róma oct. 22. Egy pápai bréve ma déli 12 órakor Deák Ferenczetvalóságos szentnek, az országgyülés jobboldali tagjait pedig a p r ó s z e n t e k n e k kinevezte.

Pest oct. 25. A fővárosban az a hir kering, hogy Deák Ferencz beakar állani . . honvédnek ? dehogy, c s u k l y á s b a r á t n a k.

Páris oct. 23. Napoleon császár köszönő iratot szavazott Deák Ferencznek a hyerarchia támogatásáért.

Prága oct. 24. A csehek nem hagyják magokat confundáltatni, ha egyik utczáról elverik őket, a másik utczán tartanak népgyülést.

illusztrálva.

II

Pista fiu: Ferencz bácsi! azt mondta édes apám, jöjjön vissza hamar, mert ledölt a kályha, a mit az imént rakott kend.

Gölöncsér: Ha ledölt hát ledölt, ki tehet róla? hiszen csak nem tarthat örökké.

A „Pesti Hirnök" titkos távirata szerint az elcsapott spanyol királynő minden órán v á r a n d ó — ide.

Körmös kérdések.

K. *Mit jelent az: ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes?*

F. Jelenti a 67-i alkotmányt. Deák Ferencz creaturáját.

K. *Miért állitanak oly sok bolondot a kormánypárti subventionált lapok?*

F. Azért, mert semmi okos tárgy nincs birtokukban.

K. *Hát a Pesti Napló miért beszél annyi bolondot?*

F. Azért mert **Kemény** a feje. (durum caput . . . jól megértsük.)

Vidéki celebritások.

I.

Egy ujdonsült Döbrögi

(ki photographia nélkül is ráismerend magára.)

Ez a hatalmas és büszke kényúr látható Albertfalván a 36-ik számú háznál.

Ezelőtt nehány évvel hagyta el édes és őtet nagyon boldogitó hazáját Schweitzot s beköltözött Magyaroszágba, nem azért hogy itt valahol letelepedjék, — mert ő nekie sehol sincs állandó helye és maradása, hanem jött azért hogy szórakozásból az ország minden zege-zugát bebarangolja.

Igy került osztán ezelőtt mintegy hat héttel Albertsfalvára is, kifogadván a 36-ik számu háznál, egy tisztességes 4 szobából álló lakást — de biz ő vele ugy járt a házi gazda, mint a tóttal a példabeszéd szerint: adj a tótnak szállást — kiver a házadból.

Az emlitett kényur azzal köszöntött be, hogy ő báró Burgensteini Graffenried Emánuel ő nagyméltósága ki a császárral is közel rokonságban van; — valósággal ugy is viseli itt magát, mintha a báró ő nagyméltóságán kivül — a többi emberek nem is az isten képére volnának teremtve.

1-ször. A méltóságos báró bérlak küszöbét addig senki teremtés által nem lépheti, mig a nevét bejelentvén — hosszas várakozás után — a kihallgatási audentia nagy kegyelmesen tudtára nem adatik.

2-or. Veleszületett természete és kedvencz szokása báró ő nagy méltóságának, — női cselédjei felett naponként nagy lármával t i r a n n i s á l n i. (ez tulajdon kedvelt szava, a nők feletti uralom értelmes kifejezésére,) a mit csak azért emlitek fel mint különöst, — mivel a méltóságos báró ur külömben nagyon is gyöngéd szivü; ha t. i. az utczán meglátja, hogy valami idegen s kóborló kutyát, egy jókedvü inasféle fiu meghajitott, — azonnal ölbe véteti a kutyát, — lakásához viteti — a helység biráját oda parancsolja — tribunal inquisitionist tart a kutya felett s 6 napi áristomot rendel azon fiura, a ki a kóborló kutyát az országút közepén meg merte hajitani! — ha pedig egy másik nagy fekete kutya egy szegény emberről a ruhát leszaggatja, — testét öszve harapdálja, akkor méltóztatik báró ő nagyméltósága édesdeden egy nagyot kaczagni, ezen jóizü nagy hahota és kaczagás után pedig borzasztóan kárhoztatni a falusi birót, hogy a koldusokat és verkliseket miért nem üzeti ki a faluból? — azonban az öszvemarczongolt szegény emberről nem is akar hallani.

3-or. Tetszett a nagyméltóságú báró urnak szeptember 19-én széles jó kedvében 2 vig czimborával mulatozva éjnek idején a falu közepén, — a házak közt folytonos tüzijátékkal ijesztgetni a szegény háztulajdonosokat.

4-er. Tetszett a nagyméltóságu báró urnak október hó 15-kén a házi urnak — már egy egész év óta tartott szolgáját — szokatlan úton módon — kétannyi fizetésre — magához csalogatni s az ezért béketelenkedő 70 éves öreg házi urat, oly drasticus és aljas kifejezésekkel megtámadni, még pedig a háziúr tulajdon szobájában — a milyeneket mivelt ember szájából, ember soha ez életben nem hallott, bekoronázásul méltóztatott Ő nagyméltóságának még párviadalra is felhivni az öreg urat.

Több apró cseprő, de a sociális élethez szokatlan eseményeket nem is emlitve, csak azt jegyzem még meg, hogy a nagyméltóságos báró úr mind öszve is mint egy hat hét óta mulat Albertfalván — de alig mult még el olyan nap, melyen ő kényuraságának hatalmát kissebb vagy nagyobb mértékben ne éreztette volna s igy méltó arra, hogy a vidéki celebritások közt első helyet foglaljon s báró ő nagyméltóságát ama boldog emlékezetü Döbrögi sirja felett emlék oszlopul állitsam fel.

Hetvenesy Soma.

Politikai diskurszus.

Röfögövits Nepomuk János és Nyafogovszky Aladár urak között.

Nyafogovszky: Colléga uram! olvasta-e a Pesti Naplóban, hogy azok az infámis carifaldiano primiáner spanyolok demokrata köröket alakitanak az egész országban?

Röfögővits: Igen is . . . óh igenis hallottam, azt is tudom, hogy ezek a republikánus jezsuita toloncozó bikaviadorok! kinek az inspirátiójából alakitják a demokrata köröket.

Nyafogovszky: Nos . . . és ugyan kinek? lám lám én még nem tudok semmit. Na wart du Hirmondó Jóska! majd adok én neked máskor is pulyka czombot, hogy még ezt sem referálod.

Röfögövits: Hát lássa barátom! ez egyes egyedül Madarásznak a müve, meg a 48-as párté, ezt én már világosan tudom, hanem tudja barátom! — unter uns gesagt — de csak erős titoktartás mellett ám . . . hogy hát Donna Izabella ő felsége . . . d i e u n s c h u l d i g e f a c i r e n d e — Deák Ferencz ő méltóságát levélben felkérte, hogy ha csak lehet kedves Marfórióját tegye be a cultusminiszteriumba titkárnak vagy tanácsosnak; ő magát pedig ajánlja valamelyik apáczaklastromba fejedelem asszonynak.

Nyafogovszky: Nos tud-e osztán collega ur valami bizonyosat, megigérte-e a méltóságos ur, hogy majd igazitand ő felségén?

Röfögövits: Na hát tudja barátom! most már hirtelenében nem igen fog az öreg ur valamit tenni.. mert wissens - hanem unter uns gesagt — azokat a spanyol viasz fábrikánsokat nem akarja magára haragitani; mert azokat nem lehet ám oly könnyen bolondá tenni, mint a magyarokat.

Nyafogovszky: Mond valamit kedves kolléga! és én magam is egy nézeten vagyok önnel.... hanem tudja, én nagyon félek azoktól a vermaledeit demokrata banditáktól, hogy áttalálnak szökni ide Magyarországba, én tehát azt a javaslatot teszem Vénkan báró ő excellentiájának, hogy jó lenne a határra ott a pyrenneusok csucsán kormánybiztosokat küldeni s kissebbb nagyobb csapatokban a közösügyes honvédeket felállitani, a kik azt a hundsgemein demokrata banditákat át ne eresztenék a határon, mert ha az a nyavalya beüt a Kaiser Napoleon franczíái közzé... da holt der Teufel die ganze Welt.

Röfögövits: Tudja barátom, én már magam is mondtam ő excellentiájának, hogy ez a sok constitutió, a mit most jobbra balra osztogatnak Bécsben, elébb utóbb bajt hoz a nyakunkra; denn die Hundskerls sind nicht zufrieden mit dem pissedl was mann ihnen giebt ... hanem több is kellene még. Meglássa barátom! hogy az a német csipp csupp apró Fürstenthum is addig addig akar egyesülni, hogy abból is lesz egy groszartige német republik.

Nyafogovszky: Juj... juj.. gehens.. machens keine Gschikten.. szent Bonifátion és Lonkay páter! hogy jutnak ilyenek eszébe lieber colléga?

Röfögövits: No.. ez még csak semmi, de hát azt tudja e ön.. hogy a szent atya is Rómában ma holnap csak plebánus lesz, vagy legfeljebb egri kanonok! Nem rég láttam a Bolond Miskában, a mint épen szakácsnénak fogadta Izabella ő felségét.. na wissens, die passen beide recht nett zusammen.

Nyafogovszky: Ná i glaubsz... hanem ad vocem... plebánus.. épen most jut eszembe... ugyan olvasta-e kolléga a Honban, hogy minő ragályos betegség van a pénzügyminister ur ő exeellentiája körül? der Czérnatóni -. wissens wie man sagt... az a fene gyerek! azt irja, hogy nagyon vakaródzanak a pénzügyminiszteriumban. Um himmelswillen! annyi sok tiszta uraság! és vakaródzik? potz tausend sakkerment... bizonyosan birka himlőbe esett valaki.

Röfögövits: Ah! kedves barátom! nem érti a dolgot, wissens! az embernek nem muszáj azért skabiozusnak lenni, hogy ha vakaródzik is... az még ártatlan vakaródzás, de mikor az embernek akkor is vakaródzani kell, a mikor nem viszket.. Freund! das ist dann kein Spasz.

Nyafogovszky: Igaz, igaz, hanem az is elég baj ám colléga! hogy szegény hazánkfiait a huszárok most ugyancsak kardlapozzák Prágában. Ugyan mondja csak ön! nem fáj ez a szivének, midőn hallja, hogy szegény bomach atyánkfiainak mindenre csak K u s c h d i c h e t mondanak?

Röfögövits: Fáj fáj édes barátom! de tudja a magas politika azt tartja: hol der Teufel den Vaterland, — csak mi nekünk legyen jó dolgunk... *(csingilingin s a két politikus jobbra és balra távozik.)*

Törött bors

(Az Esti Lap orra alá.)

A napokban, midőn a pénzügyminisztert a temesvári karók közzé szoritotta Missics... az „Esti Lap" is kirántotta fakardját védelmére; s a sok piszkolódások közt azt is felhozza ellenérvül Missics ellen, hogy ez korcsmárosnét vett feleségül, kinek előbbi férje felakasztotta magát.

Persze, ez aztán nyomós argumentum arra, hogy a fa ügye rendben van-e vagy nincs? Jaj annak a szegény miniszternek, ha csak ilyen okokkal lehet az ügyét védelmezni... az is elmondhatja ám: „m e n t s m e g u r a m j ó b a r á t a i m t ó l, e l l e n s é g e i m m e l m a j d c s a k k i e g y e z e m v a l a h o g y."

A szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó-tulajdonosára rótt 600 fr. pénzbirság fedezéséhez járultak:

Csegezy János Offenbányáról 1 frt. Bankós Ida Fülöpszállásról 50 kr. Benkó Miklós Paszabról 30 kr. Borcsák Károly Kazsokról 25 kr Kiss Miklós M. Szigetről 20 kr. = 2 frt. 35.

Dercsikáról Fekete József 20 kr. Nagy Sylveszter 20 kr. Nogel Ignácz 30 kr. Soós György 16 kr. Tóth Péter 16 kr. = 1 frt. 2.

Összesen 3 frt 37 kr.

Az utolsó gulyás.

(Azon hires népdal, mely a „Hazánk és külföld"-ben megjelent s melyet az Esti lap az égig magasztalt.)

Bal fülem cseng, rosz hir ütögeti,
Ez is az is (?) még azt rebesgeti:
Az alföldön nem lesz többé puszta,
Kis tago'ra mind, mind ki lesz osztva.

Keritéses vasut is lesz rajta,
Meg gőzszekér olyan ördögfajta.
Nem lesz puszta, gulya, ménes, pásztor
Hogy ember és marha legyen jámbor!!

Én istenem ne add ezt megérnem
Gulyás vagyok, de igazán éltem . .
Ám ha nem lesz puszta, s gulya rajta
Akkor, nem tom, hogy lesz éltem sorja

Mért éljen a gulyás világ csufnak,
Ha minden sik földet felapritnak,
Az áldóját én elkeseredem . . .
A világot s magam agyon verem! *)

Szakáll Lajos.

*) No, ha az egész kötet népdal, mit a képviselő kiadni szándékozik, hasonló mint ez a mutatványszám . . . csak nyomassa ki a költő minél előbb . . . jó lesz ha megjelenik s a j t t a k a r ó n a k.

Ludas Matyi betüszedője.

Az utolsó quotás!

(Ez bizonyosan jobban elleend terjedve Békés vármegyében mint „az utolsó gulyás" czimü népdal.)

Balfü em cseng, rosz hir ütögeti,
Ez is az is, még azt rebesgeti:
Az alföldön nem lesz többé helység,
Honnan én mint követ ki ne esnék.

Kunyorálni rajta megyek rajta . . .
Mindenkire bárha ördögfajta
Nincs Békésben gulyás, kanász, pásztor,
Hogy ne járnék a nyakára százszor.

Én Deákom! ne engedd megérnem
Hogy elhagyjon képviselőségem;
Mert ha te nem segitsz rajtam mostan:
Ezüst gombos sarkantyum le . . . . . . *)

Jobboldali társim hogy ha buknak:
Mért éljek én akkor világcsufnak?
Az áldóját ha elkeseredem . . .
A világot s magam agyon verem.

Barkó Lajos.

*) Oda majd csinálnak Békésen kadentiát.

Ludas Matyi gyorspostája.

D. Gyulának Pesten: Az „álom" czimü kép tárgy, az a szomoru, hogy való; hanem már efféle jelent meg a Matyiban, és pedig sokkal sikerültebb. Az adomában semmi élcz s igy csak a kosárba p á l y á z o t t.

Kósa Sándornak Bodolán: A mai napig Mikár Zsigmond ur utján egy krajczárt se láttunk, lapunkat azonban küldeni fogjuk.

Helyreigazitás.

A 42-ik számban közlött szeretet fillérek 1 frt. 40 krról 2 frt. 90 krra igazitandó ki.

A pályázó adomák elsejének végsora pedig e helyett: „nékünk hogy szerzene" igy: „nékünk hogy helyet szerzene."

Értesités.

Tisztelt előfizetőinket ezennel értesitjük, miszerént Ludas Matyi nagy naptára azért késik, mivel hoszszas időt igényel a képek metszése. Aztán meg tetszik tudni, mikor a gazda csak négyfal között mozoghat, biz akkor nem ugy megy a dolog sorja, mintha maga láthatna utána. Azért csak egy kis türelmet, mind a mülap, mind a naptár meg fog jelenni a legrövidebb idő alatt.

Rajzoló **Blumberg.** | Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18